

קונטרס

לָמָּה לְהִתְאַבֵּד

יגלה את מעלת האדם האכה להתחזק בכל המצבים הקשים ביותר שעוברים עליו, ואיה שבשמים מאד מתפארים עם האדם האכה להתחזק מעמד בכל מה שעובר עליו, ואינו נופל ליאוש, ומכל שכן שאינו מתאבד, חס ושלום.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה "ק ירושלים תובב"א

מוהרא"ש נ"י אָמַר: אֵין לָךְ עוֹד מְצוּה
גְדוּלָה יוֹתֵר מִלְחִזְק אֶת זוּלָתוֹ, וּבִפְרֵט
בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁעוֹבֵר עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה
שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת כְּאֵלוֹ, עַד שֵׁישׁ
שְׂמֵאֲבָדִים עֲצָמָם לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכֵן
יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁפַל-כֶּף שְׂבוּרִים, עַד שֶׁהוֹלְכִים
בְּמַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֲבָדוֹת, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁזּוֹכִים
לְדַבֵּר עִמָּהֶם וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָם וּלְהוֹצִיא
אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת הָאֵלוֹ מִדַּעְתָּם, אֵין עוֹד דְּבַר
גְדוּל יוֹתֵר מִזֶּה.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקכח)

קוֹנְטֵרַס

לָמָּה לְהִתְאַבֵּד

.א

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי חַיֵּי
הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם בְּסִפְנֵי גְדוּלָה, כִּי אֵין אָדָם
יֹדֵעַ מַה שְּׁמַחֲכָה לוֹ, כִּי אֵף אֶחָד לֹא בָטוּחַ עִם מַה
שְּׁעוֹמֵד לְקִרְוֹת עִמוֹ, וְאֵף שְׂרוּאִים אֶחָד שֶׁהוּא עֹשִׂיר
גְּדוֹל, וְנִדְמָה שֶׁהוּא כְּבָר בָּטוּחַ כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּעִנְיַן
פְּרִנְסָה בְּהִרְחָבָה, וְהֵנָּה לְפִתְעַ בֵּן לִילָה לְיוֹם נֶאֱבָד
מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וּכְמוֹ-כֵן רוּאִים אֶחָד שֶׁהוּא עֲנִי מְרוּד,
וְאֵין לוֹ אֶפְלוֹ לְפְרִנְסַת הַיּוֹם, וּבֵן לִילָה לְיוֹם נִתְעַשֵּׂר,
וּכְמוֹ-כֵן רוּאִים אָדָם שֶׁהוּא בְּרִיא וְלֹא חָסֵר לוֹ שׁוּם
דָּבָר, וְהוּא אִישׁ חֲזָק וְגִבּוֹר, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׁלֻעוּלָם
וְעַד יַחֲיָה, וְהֵנָּה בֵּן לִילָה לְיוֹם נִחְלָה, רַחֲמָנָא

לְצִלָּן, בְּמַחֲלָה מִמְּאָרֶת וְהִרְוֹפָאִים מְתִיאֲשִׁים מִמְּנוּ,
 וְהוּא סוֹבֵל חֲלָאִים רָעִים וּמְכַאוֹבִים קָשִׁים, רַחֲמָנָא
 לְצִלָּן, וְכֵן לְהַפְּךָ, רוֹאִים אָדָם שֶׁהוּא מְלֵא מְכַאוֹבִים
 וְיִסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, וְהוּא חוֹלָה מְסַכָּן, וּכְבָר כָּל
 הִרְוֹפָאִים הַתִּיאֲשׁוּ מִמְּנוּ, וְאָמְרוּ נוֹאֵשׁ לְחַיִּי, וְהִנֵּה
 בֶּן לַיְלָה לַיּוֹם הַבְּרִיא, עַד שֶׁשָּׂכַח לְגַמְרֵי שֶׁהָיָה פְּעַם
 חוֹלָה, וְכִדּוּמָה כָּל מִינֵי דְגַמְאוֹת יְכוּלִים לְהִבְיֵא
 בְּחַיִּים, אֵיךְ שֶׁאֵין אָדָם בְּטוֹחַ אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד בְּזָה
 הָעוֹלָם מֵהַ יְקָרָה עֲמוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשַׁאל אֶתְכֶם מִדּוּעַ
 לָכֶם לִפְלֵ בִיאֹשׁ וּבְמִרְרוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה מִמֶּה
 שֶׁקּוֹרָה וְעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, עַד שֶׁנִּכְנָסוֹת בְּכֶם מִחֲשָׁבוֹת
 שֶׁל הַתְּאַבְדוֹת, הֲאֵם אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁזֶה הַפְּתָרוֹן?!
 הֲאֵם זֹו עֵצָה לְבָרַח מִהִמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַדְּאָגוֹת
 שֶׁמְסַבְּבוֹת אֶתְכֶם?! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף גַּם שֶׁם בְּקֶבֶר
 רַע וְמָר מְאֹד, וְאֵל תַּחֲשָׁבוּ שֶׁתִּכְרֶךְ-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם
 יֵמֵת וְנִפְטָר מִהָעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְטָר מִכָּל צָרוֹתָיו,
 הֲלֹא בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת
 י"ח:): "קָשָׁה רַמָּה לֵמֵת כְּמַחֲט בְּבֶשֶׂר הַחַי", וְגִלָּה
 לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן פ"ד) עַל מְאָמְרָם,
 זְכוּרָנִים לְבִרְכָה (אָבוֹת, פָּרָק ד'): וְאֵל תֵּאמַר שֶׁהַשְּׂאוֹל
 וְהַקֶּבֶר בֵּית מְנוּס לָךְ, כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שֵׁישׁ לְאָדָם

טְרֻדוֹת וְעַל הַפְּרָנְסָה, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂיַעֲקֹץ וַיִּנְשֹׁךְ
 אוֹתוֹ פְּרַעוֹשׁ, וְהוּא לֹא יִרְגִישׁ, מִחֲמַת שְׂמֵחַ שְׁבִיתוֹ
 טְרוּדָה בְּאִיזוֹ מִחֲשֶׁבֶה שֶׁל פְּרָנְסָה וְכִיּוֹצֵא, אָבֵל שֶׁם
 בִּקְבֹר, שָׂאז אֵין לְאָדָם שׁוּם טְרֻדָה וְשׁוּם מִחֲשֶׁבֶה
 אַחֲרָת, אָז הוּא שׁוֹמֵעַ אֶפְלוֹ אֶת הַרְחִישָׁה וְהַהֲלוּף
 שֶׁל הַתּוֹלְעִים, אֵינָּה הֵן רוּחַ שׁוֹת וּבָאוֹת אֵלָיו, וּמְרַגֵּשׁ
 אֶת הַצֶּעַר שֶׁל כָּל נְשִׁיכָה וְנִשְׁיכָה, אֵין שׁוּם דְּבָר
 שְׂיִטְרִידָהוּ וַיִּמְנַעְהוּ מִגְּדֹל צֶעֶרוֹ הַקָּשָׁה, רַחֲמָנָא
 לְצַלָּן; וְעַל-כֵּן אֵינִי רוֹאֶה אֶת הַהִתְאַבְדוֹת כְּפִתְרוֹן,
 כִּי אִזּוֹ מִתְחִיל עִם הָאָדָם יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא כִּשֶׁהוּא
 שׁוֹכֵב בִּקְבֹר, וְאֵינוֹ יְכוּל לְזוּז, וּמִתְחִילִים לָבוֹא אֵלָיו
 הָעֶכְבְּרִים וְהָעֲקָרְבִים וְהַנְּחָשִׁים, וְכָל מִינֵי שְׂרָצִים,
 וְנִעֲשֶׂה מְלֵא תּוֹלְעִים וּמְרַגֵּשׁ אֶת הַכֹּל, וְעַל-כֵּן מֶה
 וְלָמָּה לְהִתְאַבֵּד, מֶה הַחֲפִזוֹן לְרוּץ אֶל הַקְּבֹר? ! שְׂכַל
 זְמַן שֶׁהָאָדָם חַי, יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף
 לְסִבֵּל חֲבוּט הַקְּבֹר, וְאֵל יִטְעֶה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם, כִּי
 תִכְףּ-וּמִיד כִּשְׂאָדָם מִת וְנִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲזִי הוּא
 שׁוֹכֵחַ וּמְנַח כְּדוּמָם עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה, אֵל תֹּאמְרוּ זֹאת
 כָּלֵל, אֲלֵא הָאָדָם נִדוֹן שֶׁם בִּקְבֹר בְּעַנְשֵׁי קָשִׁים
 וּמְרִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּמְרַגֵּשׁ שֶׁם כָּל רְחִישָׁה
 וְעִקְצָה שֶׁל הַתּוֹלְעִים וְהָעֶכְבְּרִים וְכוּ', וְעַל-כֵּן לָמָּה

לפּל בַּיַּאוֹשׁ וּלְהִתְאַבֵּד?! יוֹתֵר טוֹב שְׁתִּישְׁבוּ אֶת
עֲצָמְכֶם כַּמָּה דִּקּוֹת בַּחַיִּים חַיּוֹתְכֶם, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם
חַי בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ תַקְוָה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ וּלְתַקֵּן
אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכָל זְמַן שְׂאָדָם חַי, עָלִיו לִידַע
שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּי בּוֹ, וְעַל־כֵּן הֵהִתְאַבְּדוּת אֵינָה
פְּתָרוֹן כָּלֵל בַּחַיִּים, הֵן אָמַת שְׁעוֹבָרַת עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ
אֵיזוֹ מְרִירוֹת אוֹ אֵיזוֹ צָרָה מְרָה בַּחַיִּיכֶם, וְנִכְנַסְתֶּם
בְּמַבּוּי סְתוּם, עַד שֶׁנִּדְמָה לָכֶם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְצֵאת
מִשָּׁם, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵין דְּבַר כְּזֶה
מְבּוּי סְתוּם, אֶפְלוּ כְּשְׂאָדָם מְגִיעַ לְמַצְבִּים הַקְּשִׁים
וְהָרַעִים בְּיוֹתֵר בַּחַיִּים, עֲדִין יֵשׁ פְּתָרוֹן לְצֵאת מִכָּל
הַתְּסַבֵּכַת שְׁמִסְתַּבֵּךְ בָּהּ, אִם רַק זוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל
הַצְּדִיק הָאָמַת שְׁבַדוֹר, וּלְהִתְיַעֵץ עִמוֹ בְּכָל פְּרֵט
וּפְרֵט בַּחַיִּים, כִּי בְּיַדֵּי אָדָם אֲשֶׁר נִמְצָא בְּצָרָה
גְּדוּלָה וּמְרָה מְאֹד, וְנִכְנַס בְּתִסְבֵּכַת, עַד שֶׁהִגִּיעַ
לְמַבּוּי סְתוּם, וְרַעִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, וְחִשְׁבֵּךְ לוֹ
מִזְלוֹ, הוּא אֵינוֹ רוֹאֶה שׁוּם פְּתָרוֹן אֵיךְ לְצֵאת
מִהַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁנִּפְּל אֲלֵיהֶם, לְזֹאת
עֲצָתוֹ, שְׁיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאָמַת
הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ כְּכֹר אֵינוֹ
בְּזֶה הָעוֹלָם רַק בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כִּי הַצְּדִיק הָאָמַת

זָכָה עַל-יְדֵי יְגִיעָתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 לְהִגִּיעַ אֶל מִדְרָגָה כְּזוֹ, שְׂאֵף שְׂגוּפּוֹ הַגִּשְׁמִי מְסֻתּוֹבֵב
 בְּזֶה הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת בְּנִפְשׁוֹ וּבְרוּחוֹ הוּא כְּבָר
 דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל,
 וְעַל-כֵּן צְדִיק אֲמַת כְּזֶה יְכוּל לִיעֵץ לוֹ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת
 וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לְצִאת מִכָּל מִינֵי תְּסֻבּוֹת שְׁנִסְתַּבֵּךְ
 בְּזֶה הָעוֹלָם, וּלְהוֹצִיאוֹ מִכָּל מִינֵי מְבוֹאוֹת סְתוּמִים,
 וּמְאִיר לוֹ בְּכָל חֲשָׁכוֹתָיו.

וְעַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, אֵף שְׁעוּבָרִים
 עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ מְצַבִּים מְאֹד קָשִׁים, וְנִדְמָה לָכֶם כְּאֵלוֹ
 אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מְכָס, וְאֵין לָכֶם שׁוּם יַעֲזָה אֵיךְ
 לְצִאת מִהַפֶּחַ הַנִּשְׁבֵּר שְׁנִפְלִתֶם אֵלָיו, אֵל תִּיאָשׁוּ
 אֶת עַצְמְכֶם, וְאֵל תִּפְנֵס בְּכֶם אִיזוֹ מַחְשָׁבָה כְּאֵלוֹ
 אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מְכָס, וּכְאֵלוֹ אֵין כְּבָר שׁוּם יַעֲזָה
 רַק לְהִתְאַבֵּד, אֶלָּא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם
 לְבוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת, וּלְהִתְיַעֵץ עִמּוֹ בְּכָל פֶּרֶט
 וּפְרֵט, וְאֵז דִּיקָא תִּרְאוּ אֵיךְ שְׂיִכּוּלִים לְצִאת מִכָּל
 מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמִכָּל מִינֵי תְּסֻבּוֹת בְּחַיִּים;
 אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת הַדְּבוּק
 בְּחֵי הַחַיִּים, אֲשֶׁר הוּא יֵאִיר בְּכֶם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת

וּנְפִלְאוֹת אֵיךְ לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוּשׁ, וְאֵיךְ לְזָכוֹת
גַּם-בֶּן לְהֵאִיר עַל נַפְשְׁכֶם הָאֶרֶת הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וְלִהְתְּאַחֵז בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלִעָדָיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהֵוָה וּמְקַיֵּם
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מַדְבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזָה הָרָצוֹן
הָעֲלִיּוֹן, וְכָל הַצְּרוֹת הֵן, שְׂאֵין הָאָדָם זוֹכֵה לְמַצֵּא
אֶת הָרָצוֹן הַזֶּה שֶׁהוּא רָצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, וְעַל-בֶּן
צְרִיכִים לָבוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא דְבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת
וּנְפִלְאוֹת אֵיךְ לְצֵאת מִהַתְּסַבְּכַת שְׁלוֹ, כִּי זֶה יְדוּעַ
לְכָל אָדָם, כַּמָּה וְכַמָּה עֲתִים עוֹבְרִים עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת בְּגוּף, בְּנֶפֶשׁ וּבְמָמוֹן וְכוּ', וְכַמָּה וְכַמָּה
יְשׁוּעוֹת נְפִלְאוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹזֵר לוֹ בְּכָל פַּעַם
בְּפֶרֶט בְּעִנְיַן קִדְשַׁת יְהוּדוֹתוֹ, שְׁזָה הָעֵקֶר, וּבְכָל עֵת
וְעֵת שְׁעוֹבְרַת עַל הָאָדָם בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעִיקוֹ בֵּין
בְּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה, בְּכָלֶם מֵאִיר בָּהֶם הַצְּדִיק הָאֵמֶת,
שִׂידַע כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל עֲצוֹת מֵה לְעֲשׂוֹת וּבְמָה יִחַיָּה
אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל עֵת וְעֵת, כְּפִי הָעֵת אֲשֶׁר עוֹבְרַת עָלָיו,
בְּאֶפֶן שִׁשְׂאָר עַל עֲמָדוֹ וְלֹא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחֵק לְעוֹלָם,
וְהָעֵקֶר עַל-יְדֵי שִׁיקְשׁוֹר כָּל הָעֲתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו

למה להתאבד

קכט

עכשו לעת האחרון, שהוא עת קבול השכר של כל אחד מישראל, שאז יזכה כל אחד כפי עבודתו להארת הרצון המפלג להשם יתברך בהשתוקקות נפלאה ונוראה, שזה בחינת "כעת יאמר לי'עקב ולישראל מה פעל אל" (במדבר כ"ג), ולעת הזאת צריכין לקשר כל העתים העוברים עליו בעולם הזה, כי עקר ההתחזקות היא על-ידי הרצון, שאיך שהוא ואיך שעובר עליו, על-כל-פנים יחזק את עצמו ברצון חזק להשם יתברך, כי הרצון הטוב בעצמו יקר וחסוב מאד (עין לקוטי-הלכות גטילת ידים לסעדה, הלכה ו', אות נ"א), ועל-כן מה טוב ומה נעים להיות רגיל לבוא בכל פעם אל הצדיק האמת, ולהתיעץ עמו בפרטי פרטיות כל מה שצריך, והוא יקשר את כל העתים והזמנים שעוברים עליו בין בגשמי ובין ברוחני, ויקשר אותו אל הרצון העליון, וימשיך גם עליו עצות נוראות ונפלאות, איך להתחזק ואיך לצאת מכל התסבכת שלו שנסתבך בה, כי רק על-ידי הצדיק האמת יכולים לצאת מהפח יקוש שנלכד בו, אף על זה צריכים להתפלל הרבה, שיזכה למצא את הצדיק האמת שבידור הזה, כי הבעל-דבר ערבב את העולם, והקים כל מיני מפרסמים של

שָׁקֵר, אֲשֶׁר לֹא דִי שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָם, אִיךָ יוּכְלוּ לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרֵים? ! (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א), וְלִכֵּן יֵשׁ בְּדוֹר הַזֶּה כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִקָּרִים שֶׁל הַתְּאֵבֻדוֹת, כִּי נִעְלָם וְנִסְתָּר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְאֵין יְכוּלִים לְהִגִּיעַ אֵלָיו, וְעַל-כֵּן נִדְמָה לְאָדָם כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְוָה מְמַנּוּ, וְכֵאלֹהֵי הוּא כְּבָר אִף פַּעַם לֹא יֵצֵא מִהַצְּרוֹת וּמֵהִיסוּרִים וּמִהִמְרִירוֹת שָׁלוֹ, עַד שְׁמֵת־אֶבֶד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלֹא דִי שְׂגוּרָם לְעֲצָמוֹ צְרוֹת וְיִסוּרִים יוֹתֵר גְּדוּלִים, כִּי הַמְּאֵבֶד עֲצָמוֹ לְדַעַת, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, אֲלֹא עוֹד גּוֹרֵם צֶעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ לְכָל מְשַׁפְּחָתוֹ — לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ, לְאָחִיו וְלְאֲחִיוֹתָיו, לְבָנָיו וְלְבָנוֹתָיו, וְגוֹרֵם לָהֶם בּוֹשׁוֹת גְּדוּלוֹת; עַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְצִיַּת אוֹתִי, וְלִהְיוֹת רְגִילִים לָבוֹא בְּכָל פַּעַם אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר קוֹרָה עִמָּכֶם בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, וְהוּא יוֹרֵה לָכֶם יַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אִיךָ לְצִאת מִכָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהִמְרִירוֹת וְהַתְּסַבּוּכוֹת שֶׁנִּסְתַּבְּכְתֶּם בָּהֶם, וְאִף פַּעַם אֵל תֹּאמְרוּ נוֹאֵשׁ לְחַיֵּיכֶם, כִּי כָּל מִצְבַּ שְׂאָדָם נִקְלָע אֵלָיו, עֲדִין יֵשׁ לוֹ תַקְוָה לְצִאת מְמַנּוּ, אִם רַק יִזְכֶּה לָבוֹא אֶל הַצְּדִיק הַנִּכּוֹן, שְׂיִכּוֹל לְהוֹרוֹת לוֹ יַעֲצוֹת

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

קלא

נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלִהְיֶיךָ בּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִקְשֹׁר אֶת הָעַתִּים וְהַזְּמַנִּים הַקְּשִׁים שְׁלֹו אֶל הַרְצוֹן שְׁבִרְצוֹנוֹת שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, כִּי בְּאֵמַת אִם הִיְתָה לְאָדָם הָאֲמוּנָה הָאֲמִתִּית בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִז הִיָּה יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר מְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהֵבִין עִם אָבִיו, וּמֵאַחַר שֶׁאֵין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת כְּזוֹ, לָכֵן עָלָיו לָבוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי, שֶׁכָּבֹר זָכָה אֶל זֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְהוּא יִמְשִׁיךְ גַּם עָלָיו אֶת הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁגַם זֶה הָאָדָם יִתְחִיל לְהִרְגִישׁ אֶת עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, נְעִימוֹת, זִיו חַיּוֹת שְׂכִינָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִרְאֶה שְׁעָרֵי יֵשׁ לּוֹ תִקְוָה גְּדוֹלָה בְּחַיָּיו, וְאִסוּר לְהִתְאַבֵּד, כִּי אֵין זֶה פְתָרוֹן לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְּבָרִים אֵלּוֹ בְּתוֹף לְבוֹ, וּמְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ אַחַר הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי שֶׁבִּדּוֹר הַזֶּה, וּבָא אֵלָיו וּמְתַעֵץ עִמּוֹ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְאִז בּוֹדֵאֵי יִזְכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה, וְיִרְאֶה נְפִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אף עליכם לדעת, כי נתרבו עכשו בעתים
הללו כל מיני שקרנים וצבועים, אשר אין להם
עצות בשבילכם כלל, והם רק מטעים אתכם בכל
מיני דמיונות, זה בכה וזה בכה, העקר להוציא
מכם את פספכם, כי בעתים הללו יש כל מיני
טפויסי שקרנים שאינם יודעים בין ימנם לשמאלם,
ומטעים ומבלבלים את האנשים בבלבולי הבל,
כאלו נכנס בהם שד ורוח, וכאלו יש בהם עין
הרע, ועל-כן צריכים לשנות את שמם, או צריכים
לעשות כל מיני דמיונות, ובאמת הכל הבל ורעות
רוח, כי הצדיק האמת מגלה את אמתת מציאותו
יתברר, ועל-כן תכף-ומיד פשמתגלה לאדם אשר
אין בלעדיו יתברר כלל, והכל ממנו יתברר, אז
משתנים כל החיים, כי אצל הצדיק האמת יש כל
מיני עצות נוראות ונפלאות איך להוציא את האדם
מכל מיני תסבוכות שנסתבו בהם, אבל עליכם
לדעת, אשר למצא את הצדיק האמת, על זה צריך
האדם לנודד שנה מעיניו ומעפעפיו תנומה, לשוטט
ולבקש ולהרבות בתפלה ובתחנונים, שיזכה למצא
את הצדיק האמת, שיוכל לרפאותו ולהכניס בו
השגות אלקות, ולהציל את נפשו מני שחת, ועל

זֶה צָרִיכִין לְשַׁבֵּר אֶת הַשָּׁנָה, וְלָקוּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה, וְלִבְכוֹת וְלִצְעָק מְאֹד עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְעַל הַסְּתַלְקוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁקָּשָׁה בְּפָלִים בְּחֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ (אֵיכָה רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ל"ט), עַד שְׂיִזְכֶּה גַם עִתָּה לְמִצְאָ אֶת הַרְבֵּי וְהַמְּנַהִיג הָאֲמֵתִי, שְׂיִוָּכַל לְהַכְנִיֵס בּוֹ יְדִיעַת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה יִתְמַלְאוּ לוֹ כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת, וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַצָּרוֹת וְיִתְקַן הַכֹּל (עֵינִי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַשְּׂכֵמֶת הַבְּקָר, הַלְכָה ד', אוֹת ז'); וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהִיּוֹת חֲזַקִּים מְאֹד מְאֹד בְּדַבָּר זֶה, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן קֹדֶם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכּוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שְׂיִכּוֹל לְהַאֲוִיר לָכֶם עֲצוֹת אֲמֵתִיּוֹת, עֲצוֹת וּדְרָכִים לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים שֶׁנִּפְלְתֶם בָּהֶם, וְאִם עֲדִין לֹא תִזְכּוּ לְמִצְאָ אוֹתוֹ, וְלִדְבַר עֲמוֹ בְּפָרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, עַל-כָּל-פָּנִים תִּרְאוּ לְעֵינֵי בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁהִגִּיחַ הַרְבֵּה בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי פָּנְיוֹ, שְׂכָלוֹ וְחַכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ סִפְרֵי שְׂזָכָה לְחַבֵּר (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ב), וּבְזֶה שֶׁתְּחַפְּשׂוּ וְיִתְעַיְנוּ הֵיטֵב בְּתוֹךְ סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, גַּם שֶׁם תִּזְכּוּ לְמִצְאָ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁכֶם, הָעֶקֶר רְאוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה,

וְאִז גַּם אַתֶּם תִּזְכּוּ לְצֵאת מֵהַפֶּח הַיְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתֶם
 אֵלָיו, וּבִוְדָאֵי עַל-יַדֵּי שְׁתַּעֲיֵנוּ בַּסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים
 שֶׁמִּתְחַדְּשִׁים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, תִּזְכּוּ לְמַצֵּא אֶת הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְתָבוֹאוּ אֵלָיו, וְהוּא יוֹרֶה לָכֶם
 דֶּרֶךְ אֵיךְ לְצֵאת מִהַתְּסַבְּכַת שֶׁנִּסְתַּבְּכֶת בָּהּ, וְאִין
 אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְאַבֵּד כָּלֵל, וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, וְאִז
 תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא;
 אֲשֶׁרֵי הַמְּצִיית אֵל כָּל זֶה!

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּזֶה
 הַעוֹלָם עֶקֶר הַחֲכָמָה הִיא אֵיךְ לְהִתְחַמֵּק מִכָּל מִינֵי
 קָשָׁיִים וּמִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּבְלָבוּלִים, וּבְזֶה
 תְּלוּיָהּ כָּל הַחֲכָמָה, לֹא כִּמוֹ שְׂרוּאִים בַּחוּשׁ, שֶׁיֵּשׁ
 בְּגִי-אָדָם שֶׁעֶקֶר הַחַיּוּת שֶׁלָּהֶם הִיא כְּשֶׁהֵם מְמַרְרִים
 לְעֵצָמָם אֶת הַחַיִּים, וּמְסַתְּבְּכִים בְּכָל פַּעַם בְּצָרוֹת
 וּבְיִסּוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים, עַד שֶׁבָּאִים לְיַדֵּי יְאוּשׁ
 וּמִיֵּאֲשִׁים עֵצָמָם לְגַמְרֵי, עַד שֶׁאֵינָם רוֹאִים שׁוּם פְּתַח
 לְצֵאת מִהַסְּבֻכִים שֶׁנִּסְתַּבְּכוּ בָּהֶם, כִּי אִם לְהִתְאַבֵּד,
 חֵס וְשָׁלוֹם, וּבְאֵמֶת הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי אִין זֶה

למה להתאבד

קלה

שום פתרון להתאבד, כי מה יהיה אחר כך? ! ואפלו שאדם נפל בצרות ויטורים ועגמת נפש, עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו הוא נכנס במבוי סתום, שאי אפשר לצאת ממנו, אזי כבר לא אכפת לו מה יהיה אחר-כך, העקר שימות, כל זה הוא הבל גדול שבא מרב יאוש, כי חושבים שאחר המות נגמר הספור, ובאמת רק אז מתחיל עם האדם מה שמתחיל, ואם היו בני-אדם יודעים מה שמחכה להם אחר המיתה, לא היו רוצים כל-כך מהר למות, כי כל זמן שאדם חי, עדין יש לו תקוה לתקן את הכל יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ואפלו ששכר עברו עליו כל מיני משברים וגלים, ונכשל בכל מיני עברות שבעולם, ונכנס בחובות עצומים, ונסתבך עם כל מיני טפויסי אנשים, והיו לו אהבות נכזבות וכדומה כל מיני ירידות שרק קורות לאדם בחיים, אם עדין חי, הוא יכול לתקן הכל, והוא יכול עוד לתרום לעולם ולחברה כלה הרבה מאד, כי באמת אין לה אדם שאין לו שעה, אף כלם מאבדים את השעה, מפני שהם נופלים ביאוש גמור מכל מה שקורה אתם; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, לישב את עצמכם באמת באיזה מעמד ומצב אתם

נמצאים עכשו, ואף שמרב צרות שעוברות עליכם
 ברוחניות ובגשמיות בבית ובחוץ, הן בענין שלום-
 בית והן בעניני פרנסה והן בעניני אהבה והן
 בעניני חברה וכו', עם כל זאת אם רק תכניסו
 בעצמכם אמונה פשוטה בו יתברך; לידע אשר
 אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהיה
 ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי,
 מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא
 מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד,
 בידיעות אלו כשאדם חוקק אותן היטב היטב בלבבו
 ובדעתו, בנגל לו להפוך את כל הפשלונוות והירידות
 והנפילות והצרות והיסורים שלו, ויכול לצאת משם,
 ולהיות מאשר בחייו, פי עקר המרירות והצרות
 והיסורים והעקממיות שעוברים על האדם, הן רק
 מחמת שנתרחק ממנו יתברך, הינו שמרב הסבוכים
 שנסתבך בהם בחייו, בא לידי כפירה וספקות
 עליו יתברך, ובפרט שבשביל הבחירה והנסיון כל
 העולם כלו הוא מלא כפירות ואפיקורסות, ובכל
 יום יוצאים כל מיני עתונים המלאים שקוץ, תעוב,
 ערם וזהום, וכלי התקשורת — הרדיו והטלוויזיה,
 פולטים ויורקים כל מיני זבל כפירות ואפיקורסות,

עַד שֶׁכֵּל מִי שֶׁרַק קוֹרָא בְּאִיזָה עֲתוּן, וְשׁוֹמֵעַ רִדְיוֹ
 וּמִסְתַּכֵּל בְּטְלוּיזְיָה, רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וּמַבִּין שֶׁסָּם רַק
 כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, שְׁקוּץ, תְּעוּב, נְאוּף וְזֵהָמָה,
 וְזֶה מֵה שֶׁמְשַׁבֵּר אֶת לְבוֹ וּמַעְקֵם אֶת דַּעְתּוֹ, וּמְפִיל
 אֶת רוּחוֹ, עַד שֶׁשֶּׁקֶשָׁה לוֹ קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, עַד
 שֶׁבָּא לִיְדֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כְּאִלוֹ לִית דִּין
 וְלִית דִּין, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה בְּעֶצְמוֹ עוֹשֶׂה
 אוֹתוֹ רִיק מִתְכֵּן הַחַיִּים, עַד שֶׁנִּסְכַּם אֶצְלוֹ שֶׁהַטּוֹב
 בְּיוֹתֵר הוּא לְהִתְאַבֵּד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבְאַמַּת כְּשֶׁאָדָם
 זוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, הַמְּגַלֶּה וּמְפָרְסֵם
 אֶת אֲמֵתוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הוּא דְבוּק בְּחַי
 הַחַיִּים תָּמִיד בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם רְצוֹן אַחַר
 מְבַלְעֵדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְחַבֵּר אֵלָיו,
 מֵאִיר גַּם עָלָיו הָאוֹר הַנּוֹרָא וְהַנִּפְלָא הַזֶּה, וְעַל-בֵּן
 דִּיקָא הַצַּדִּיק הָאֱמֵת יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת כָּל אָדָם
 מִהַסְּבוּכִים שֶׁנִּסְתַּבֵּךְ בָּהֶם, וְיְכוּל לְהָאִיר גַּם בּוֹ
 עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, נְעִימוֹת, זִיו, חֵיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
 וְלְהוֹצִיאֵם מִהַפֶּח יְקוּשׁ שֶׁנִּפְּל לְשָׁם, וְלְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ
 וְלְעוֹדְדוֹ וְלְהוֹצִיאֵם מִהַמְּבוּי הַסֵּתוּם שֶׁנִּפְּל בּוֹ.

וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אֲפֹלוּ שְׁנִפְלָתָם
 כְּכֹר בְּמָקוֹם שְׁנִפְלָתָם, וְנִשְׁלַכְתֶּם בְּמָקוֹם שְׁנִשְׁלַכְתֶּם,
 וְעָבַר עֲלֵיכֶם בְּחַיֵּיכֶם כָּל מִינֵי מְרִירוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וְגַם
 עֲדִין עוֹבְרִים עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת,
 עַד שְׁעוֹלָה עַל לְבָבְכֶם בְּכָל פַּעַם מִחֲשֻׁבוֹת לְהִתְאַבֵּד,
 חֵס וְשְׁלוֹם, רְאוּ לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר הוּא
 יִכְנִיס בְּכֶם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, וַיַּגְלֶה לָכֶם דְּרָכִים
 וּנְתִיבוֹת אֵיךְ לְצִאת מֵהַסְּבוּכִים שְׁנִסְתַּבְּכְתֶּם, וְתִזְכּוּ
 לֵיל אַמִּיץ וְחִזֵּק, לֹא לְהִתְפַּחַד וְלֹא לִירֹא מִשׁוֹם
 בְּרָיָה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי בְּאֵמַת הַסִּפָּה שְׁבָאוֹת לְאָדָם
 מִחֲשֻׁבוֹת שֶׁל הִתְאַבְדוֹת הִיא, שְׁנִכְנָסִים בּוֹ מְתַחִים
 וּפְחָדִים מִזְלָתוֹ, עַד שְׁנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הֵהוּא יַהֲרֹג
 אוֹתוֹ, כְּגוֹן: אֶחָד חָיֵב חוֹבוֹת, וְנִסְתַּבֵּךְ בְּסְבוּכִים עַד
 שְׁחוֹבוֹתָיו מְגִיעִים לְרַכְבוֹת, וּמְאֵימִים עָלָיו בְּמַעֲצָר
 וְכִדּוּמָה, וַיִּמְרַב פַּחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, עַל-כֵּן
 נִסְכָּם בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהַטוֹב בְּיֹתֵר הוּא לְהִתְאַבֵּד, אוֹ חֵיל
 הַנְּמָצָא בְּצֻבָא, וְהַמְּפֻקָד מִשְׁפִּיל אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי
 הַשְּׁפֹלוֹת וְצוּעֵק עָלָיו, וּמְזַלְזֵל בּוֹ בְּכָל מִינֵי זְלוּזוּלִים
 בְּפָנָי אַחֲרִים, וּמַעֲיֵק עָלָיו מְאֹד מְאֹד, וּמַעֲנִישׁ אוֹתוֹ
 בְּכָל מִינֵי עֲנָשִׁים, עַד שְׁמֵרַב צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ
 וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שֵׁישׁ לוֹ מֵרַב הַהִשְׁפָּלוֹת, הוּא כְּכֹר

למה להתאבד

קלט

אינו יכול לסבל זאת, ועל-כן נספם בדעתו, שהעצה הטובה ביותר בעבורו היא להתאבד, וכן כשנארע בביתו של אדם איזה משבר, הן מאשתו שאין לו שלום-בית, או, חס ושלום, היא בוגדת בו, או שיש לו אהבה נכזבת, או שיש לו צרות ועגמת נפש ומרירות מילדיו, וכל-כף מרים לו החיים, עד שמישב את עצמו, שאין עצה אחרת רק להתאבד, וכל זה בא לו מקטנות הדעת, שרחוק הוא ממנו יתברך, עד ששוכח לגמרי, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ונכבה ממנו האור לגמרי, כי מרב החשך והשקר המסבב את העולם, אינו רואה את האור כלל, רק נדמה לו כאלו הכל טבע, ואז על-פי דרך הטבע הוא שוקל לעצמו, שאין לו שום דרך אחרת איף להנצל אחת ולתמיד מהצרות ומהיסורים ומהסבוכים שהסתבך בהם, כי אם על-ידי שיתאבד, לא-כן כשאדם זוכה לבוא אל הצדיק האמת שבדור הזה, והצדיק מחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, ומלמדו עצות נוראות ונפלאות, איף לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ומכניס בלבו עצות ועקשנות דקדושה, לבל יתפעל משום ברירה שבעולם, ואדרבה אפלו בתקוף צרותיו ויסוריו,

שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, אֵל יִיאֵשׁ עֲצָמוּ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּגֹדֵל חֲכָמָתוֹ וּבִינָתוֹ וְדַעְתּוֹ שְׁזָכָה לְהַשְׁיֵג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַגְּבוּהָה בְּיוֹתֵר, הוּא זוֹכֶה לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל כָּל הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְּשֻׁלְכִים בְּתַאוּתֵיהֶם וּבְצָרוּתֵיהֶם, עַד שְׁיָכוֹל לְהֵאִיר בְּדַעְתּוֹ הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, שְׁיִהְיוּ חֲזָקִים כָּל-כָּף בְּעֲזוֹת וְעִקְשָׁנוֹת דְּקֻדְשָׁה, שְׁלִבֵל יִתְפַּעֲלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם יִהְיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, וְאֶפְלוּ אִם הֵם חֲיִיבִים חוֹבוֹת עֲצוּמִים, וְאֶפְלוּ אִם מְאִימִים עֲלֵיהֶם בְּמֵאָסָר, אִינָם מִתְּפַעֲלִים כָּלֵל, רַק בְּאִים בְּעֲזוֹת וּבְעִקְשָׁנוֹת דְּקֻדְשָׁה בְּלִי שׁוּם פֶּחַד, וְאוֹמְרִים: "אָנּוּ מוֹכְנִים לְהַתְּפַשֵּׁר וּלְשַׁלֵּם אֶת הַחוֹבוֹת לְאֵט לְאֵט, כִּי אֵין לָנוּ עֲכָשׁוּ", וְאוֹמְרִים זֹאת בְּתַקְרָף וּבְעֵז, וְאֵז אֵין לָהֶם מֵה לִירָא וּמֵה לְפַחַד כָּלֵל, וְכֵן כְּשִׁקוּרָה מְשֻׁהוּ בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם, שְׁיֵישׁ לוֹ אֵיזָה צַעַר וְעִגְמַת נְפֶשׁ, הֵן מֵאֲשֶׁתוֹ שְׁאֵין לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְכֹל בֵּיתוֹ נִתְהַפֵּף לְגִיּהֵנוּם מִמֶּשׁ מְרַב צַעֲקוֹת וּמְרִיבוֹת, וְהֵן שְׁיֵישׁ לוֹ צָרוֹת מִלְּדָיו, שְׁאֵינָם מִמִּשְׁמָעִים וְעוֹשִׂים הַכֹּל כְּנֶגֶד רְצוֹנוֹ, וְרַעִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד, וְהֵן שְׁמַר לוֹ מְאֹד מִבְּנֵי-אָדָם, אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, רַק צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ

בְּיָדוֹ, וַיֹּאמֶר: "מָה אֲכַפֵּת לִי מִכָּל הָעוֹלָם, אֲנִי
 אֵלָיו וְאֶבְרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶמְסֹר אֶת
 עֲצָמֵי לְגַמְרֵי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מָה שֶׁהוּא יִרְצֶה
 בֵּן יְהִיָּה"; וּבִכֵּן מָה שֶׁתִּכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם, אֶהוֹבֵי,
 בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים, אֶל יְדִיעָה זוֹ, לִידַע אֲשֶׁר אֵין
 בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמָה אֲכַפֵּת לִי מִמָּה שֶׁעוֹבֵר
 עָלַי בְּכָל הַחַיִּים שְׁלִי, אֲנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמֵי לְגַמְרֵי
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאוּ שֶׁכָּל הָעֲנָן שֶׁל
 הַהֶתְאֲבָדוֹת הוּא רַק דְּמִיּוֹן, שֶׁחֹשְׁבִים שֶׁזֶה בֵּית
 מְנוּס וּמְפֹלֵט, וּבְאֻמַּת הַכֹּל הוּא שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן, כִּי
 סוּף כָּל סוּף אָדָם צָרִיךְ לַחְזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כֵּן
 מָה וְלָמָּה לְהֶתְאֲבֹד, חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה אֵין לוֹ
 חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא? ! יוֹתֵר טוֹב בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ לְאֲבֹד
 עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ שִׁמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ
 הָאֵרֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶפְלוּ שֶׁעָבְרוּ עָלָיו כָּל
 מִיַּי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, הַשְּׁלֵכוֹת וְקִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת
 הַדַּעַת, וּכְבָר נִכְשָׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל בְּכָל מִיַּי חֲטָאִים
 וְעוֹנוֹת, מָה בְּכַף, הָעֵקֶר רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: "מָה
 הִיִּיתִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת, הַהֶתְגַּבְּרוֹת שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע
 הִיִּתָּה גְדוּלָּה עָלַי מְאֹד מְאֹד", וְלָכֵן בָּזָה שֶׁתִּהְיֶה

רְגִילִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם
 הָאֶרֶץ זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, אָזִי סוּף כָּל סוּף
 יִמְחַל לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה
 לָכֶם לְהִתְאַבֵּד מֵהַחַיִּים?! רְאוּ לְהִתְאַבֵּד מֵהַבְּלִי
 הָעוֹלָם הַזֶּה, וְתִבְרַחוּ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִמְשִׁיכוּ
 עַל עֲצָמְכֶם עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זֵיו שְׁכִינַת
 עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִמְדִּיד תִּדְעוּ שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי
 בְּאֵמֶת זֶה עֵקֶר הָאֵמֶת — שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה
 זֶה עֲלֵיָהּ וּמַה זֶה יְרִידָהּ, כִּי לִפְעָמִים כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב
 שֶׁהוּא בְּאֵיזוֹ עֲלֵיָהּ, אָז הוּא בִּירִידָהּ, וְכֵן לְהִפְּוֹ,
 עַל-כֵּן הָעֵקֶר לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְכֶם רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְאִז דִּיקָא תִזְכּוּ לְהִתְעַלּוֹת מֵעֲלָה מְעֲלָה, וְשׁוּם דְּבַר
 שְׂבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם; רְאוּ, אֶהוּבִי, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהַכְנִיִס בְּלִבְכֶם דְּבוּרִים אֱלוֹ, אֲף
 שְׂקִשָּׁה וְכִבֵּד לְהַסְבִּיר דְּבַר זֶה לְאָדָם, כִּי כָּל זְמַן
 שְׂאָדָם חַי, וְעוֹבְרִים עָלָיו צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת
 וְהַשְׁלָכוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת, וְסוּבֵל מַה שְּׂסוּבֵל, קָשָׁה
 וְכִבֵּד לוֹ לְהַבִּין דְּבַר זֶה, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס
 בְּדַעְתּוֹ רַק אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ
 רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּבֵל כָּל מַה שְּׂבַא עָלָיו
 וְשׁוֹתֵק, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אָז

רוֹאֵה שְׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם הַכֹּל וְרַעוּת רוּחַ, הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ פֹה, וְעוֹד מְעַט גַּיְצָא מִפֹּה, אִם אֲנַחְנוּ בֵּן
 רוּצִים וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא רוּצִים, הֲלֹא אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים
 רַק בְּיָדוֹ? תִּבְרָךְ, וְעַל-בֵּן מָה וְלָמָּה לְהִתְאַבֵּד?! יוֹתֵר
 טוֹב רַק לְבָרַח אֵלָיו? תִּבְרָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשְׁכוּ
 עָלָיו עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ? תִּבְרָךְ,
 וַיַּחַיֵּה חַיִּים אֲמֹתָיִים, חַיִּים נִצְחָיִים, חַיִּים כְּאֵלָה
 שֶׁלֹּא טַעַם מִיָּמָיו; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ
 כָּלֵל, וּמְחַדֵּיר בְּעַצְמוֹ אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, וְאִף
 שְׂנֹדָמִים לוֹ לְדַבָּרִים פְּשׁוּטִים, אִף בְּאִמַּת כָּל הַחַיִּים
 שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיִים בָּזֶה, כִּי הָאָדָם רוּצָה לְזִכּוֹת
 לְמַדְרָגוֹת וְהַשְׂגוֹת, וְרוּצָה לְהִיּוֹת עָשִׁיר, וְרוּצָה כָּל
 מִיָּנִי רְצוֹנוֹת, וּכְשֶׁאֵין הוֹלֵךְ לוֹ, אִזּוֹ נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, מָה
 שְׁאֵין בֵּן אִם הָאָדָם בּוֹרַח רַק אֵלָיו? תִּבְרָךְ, וְרוֹאֵה
 בְּמַצִּיאוֹת, שְׁאֵין לוֹ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ יִזְכֶּה
 לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, מֵאַחַר שֶׁמְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֶל
 הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל
 זֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

וְדַע, שְׁכָל אֱלוֹ הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת
וְהַבְּלוּלוֹת וְכוּ', צְרִיכִים בְּהִכָּרַח לְעִבּוֹר
בָּהֶם קֹדֶם שְׁנִכְנָסִים בְּשַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה,
וְכָל הַצְּדִיקִים וְהִירָאִים הָאֲמִתִּיִּים עָבְרוּ
בְּכָל זֶה.

(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח)